

sætte dialogen mellem Øst og Vest. Mit land vil derfor føre en politik, der sigter mod at bringe meningsfyldte drøftelser i stand mellem Øst og Vest — på bilateralt eller multilateralt grundlag — om sådanne emner, som synes at være modne til løsning.

Tanken om at indkalde en konference til drøftelse af europæiske sikkerhedsproblemer påkalder sig stadig betydelig opmærksomhed i den internationale debat. Danmark støtter denne tanke som et af de egnede midler til at fremme afspænding og samarbejde. Det er væsentligt, at De forenede Stater og Canada tager del i arbejdet allerede fra begyndelsen, og det er ligeledes væsentligt, at forberedelserne giver håb om, at en sådan konference, eller konferencer, vil have rimelig udsigt til at opnå resultater på de områder, der udvælges til drøftelse.

Efter nogle års beklagelig stilstand i den europæiske integration, er der igen en vis gunstig udvikling på dette område. Da den franske udenrigsminister, M. Maurice Schumann sidste uge talte til denne forsamling, udtalte han om fællesmarkedet, at „der er adskillige ansøgninger om associeret eller endog fuldt medlemskab, og det er ikke alene tænkeligt, men særdeles ønskeligt, at de må lykkes.“ Mit land har til stadighed støttet bestræbelserne henimod europæisk integration som et spørgsmål af høj prioritet i vor udenrigspolitik. Det er fortsat Danmarks ønske at opnå fuldt medlemskab i fællesmarkedet sammen med andre lande, som har ansøgt om sådant medlemskab, og vi vil fortsætte med at rette vore bestræbelser mod dette mål. Sammen med andre nordiske lande undersøger vi i øjeblikket mulighederne for et udvidet nordisk økonomisk samarbejde, ikke som et alternativ til vort hovedmål: medlemskab af fællesmarkedet, men som et middel til forbedring af de betingelser, hvorunder de nordiske lande vil kunne deltage i Europas opbygning.

Situationen i Mellemøsten giver fortsat anledning til bekymring. Der har ikke været nogen udvikling henimod en politisk løsning, og militære aktioner og modaktioner såvel som voldshandlinger i og uden for området forårsager død og ødelæggelse og er en konstant kilde til spænding. For at kunne fremme en konstruktiv udvikling er det afgørende, at denne onde cirkel af

voldshandlinger bliver brudt, og alle konflikters parter bør derfor uophørligt rette deres bestræbelser mod dette mål.

Vi beklager dybt, at der endnu ikke er opnået en politisk løsning på grundlag af sikkerhedsrådets resolution fra november 1967. Det er en pligt for alle konflikters parter at samarbejde aktivt og uforbeholdent med generalsekretærens særlige repræsentant, ambassadør Jarring, under dennes udførelse af sine opgaver i henhold til resolutionen. I denne sammenhæng hilser vi konsultationerne mellem sikkerhedsrådets permanente medlemmer med henblik på at styrke ambassadør Jarrings position velkomne.

Hvad angår de humanitære aspekter af situationen i Mellemøsten vil jeg gerne understrege, at mit land finder det yderst vigtigt, at mellemfolkelig solidaritet finder udtryk i praktiske, humanitære skridt. Danmark har derfor i årenes løb ydet substantielle og øgede bidrag til UNRWA's arbejde med særlig vægt på organisationens undervisnings- og uddannelsesprogrammer.

Da USA forrige år besluttede at standse alle bombninger af Nordvietnam, udtalte den danske regering, at et afgørende skridt var blevet taget henimod Vietnam-konfliktens flytning fra slagmarken til forhandlingsbordet. Som alle andre fandt vi det naturligvis meget tilfredsstillende, da forhandlingerne, som nu pågår i Paris, derefter blev indledt. Vi er enige med generalsekretæren i, at skønt disse forhandlinger endnu ikke har ført til noget afgørende resultat, så er selve den kendsgerning, at alle i konflikten involverede parter er inddraget i disse samtaler, et meget vigtigt skridt i den rigtige retning. Vi er fortsat overbevist om, at en løsning kun kan bringes i stand gennem forhandling.

USA's regering meddelte fornylig sin beslutning om at gennemføre visse troppetilbagetrækninger fra Vietnam. Efter vor opfattelse er skridt af denne art udtryk for en rigtig udvikling. Det er vort inderlige håb, at de involverede parter vil vise smidighed og gøre de nødvendige indrømmelser, som vil give det hårdt ramte vietnamesiske folk håb om en fremtid i fred.

Når fjendtlighederne ophører, må der gøres en samlet og storstilet indsats til let-